

ENTREVISTA A LA NENA

Com és la teva família?

Persones que s'estimen. El meu pare i la meva mare, els meus germans, els avis, els tiets i els cosins, el gos, la casa i el jardí. Jesús tenia un bou i una mula. Jo tinc un gat.

Or, encens i mirra?

El millor regal són els pares. I jugar o barallar-se amb els germans. Els amics també són una bona joguina: parlem, riem, correm. Aquí no hi ha televisió, Internet o mòbil, però som rics en amics i alegria.

Jesús tenia una casa fixa?

Era una mica nòmada. Recordava amb afecte esdeveniments familiars de Betlem, Egipte o Nazaret, però vivia a Cafarnaúm, a la casa de Pere. La llar són les persones, no les parets d'una casa. És un cel o un infern si les persones s'estimen o no, visquin juntes o a milers de quilòmetres.

Què t'ensenyen els teus pares?

El meu amic Abdul no és tonto, però està atontat. Els seus pares no li demanen res, li ho donen tot fet. Li criden "calla't!", els meus em diuen "amor meu". S'avorreix molt. Jo faig moltes coses, aprenc i ajudo. Ja sé cultivar l'hort, pintar parets, tenir cura del jardí, cuinar, cosir, rentar la roba, cantar, explicar contes o arreglar portes... i munyo les cabres!

Els meus pares s'estimen molt i estimen els seus fills. Ens parlen de l'amor de Déu, de Jesús i d'estimar els altres. La meva família serà igual.

I què més?

La mare em diu: "una casa no és un fonda: ajuda i viu l'horari familiar". La meva habitació semblava un estable. Em va dir: "som persones, no animals: ordre, neteja, to humà". Ara està super xula, vols veure-la?

Com és la llar de Nazaret?

Alegria i afecte. Jesús, Maria i Josep riuen molt. Ho celebren tot. Josep repeteix: això ho hem de celebrar!, les desgràcies vénen soles. Ni enuigs seriosos ni males cares. El seu bon humor neix dels seus cors. El seu somriure reflecteix la seva felicitat interior, no depèn del benestar material. El text de l'Evangeli no pot recollir el to alegre i amable de les paraules i gestos de Jesús.

Com és Jesús?

És un pare, una mare, un amic, un mestre, un germà, un metge, una ajuda per a tot. Dóna la seva vida per nosaltres per salvar-nos i portar-nos al Cel... També a l'Abdul.

Com vas conèixer a Jesús?

La meva mare volia escoltar les seves paràboles i veure els seus miracles. No li va demanar res, però va tornar canviada: alegre, simpàtica, afectuosa, servicial (i com fa pregària –parla amb Déu- li dura tota la vida). Els deixebles no em deixaven passar, però Jesús em va cridar pel meu nom. “Si estimes molt els teus pares i a tots em fas feliç”. És un encàrrec per tota la vida.

Li vas preguntar alguna cosa a Jesús?

Si, com anar al Cel. “iSi és casa teva! Tu pensa: ¿això que dic o que faig li alegra a Jesús? Així el teu Pare Déu està content amb tu”. Em va semblar fàcil, bé, no ho sé, parlaré amb la Mare de Déu.

I com vas conèixer a la Mare de Jesús?

Em va abraçar com una mare i em va dir a cau d’orella: “Pregar junts uneix els cors més que una forta abraçada”. Ja ho sé -li vaig respondre- perquè veig pregar els meus pares i ells resen amb nosaltres. Em va fer un petó al front i em va somriure.

La Passió i el Calvari no et donen por?

¿Per què? És una història d’amor, no de por. I acaba bé... Jesús ressuscita. Dóna molta pena, això sí. Però agraeixes a Jesús el seu dolor que ens salva. I desitges canviar, ser bona, fer el bé.

Jesús va transformar el Calvari en una família. Un malalt en un hospital està sol, però si està amb la seva família tot és diferent. Jesús ens dóna la seva Mare, converteix el bon lladre, el centurió, a Nicodem. L’Església és la família de Déu a la terra, per tota la humanitat.

Vas intentar ajudar a Jesús?

Ho vaig intentar. Però el vaig fer riure. Aquesta va ser la meva ajuda. La Creu ni es va moure. Però a Jesús li pesava menys. La cara de la Mare de Déu – d’agraïment i aprovació- era la de la Resurrecció. A Jesús li descansa l’amor.

Vas anar-hi tu o t’hi va portar la teva mare?

Si sóc una nena! La Mare de Déu va portar a Sant Joan i la meva mare a mi. L’amor de Déu l’entendem tots. Em va ajudar molt.

Gràcies per l’entrevista.

¿Em dones una llaminadura? I un altre per l’Abdul.